

Public Domain

http://www.hathitrust.org/access_use#pd

We have determined this work to be in the public domain, meaning that it is not subject to copyright. Users are free to copy, use, and redistribute the work in part or in whole. It is possible that current copyright holders, heirs or the estate of the authors of individual portions of the work, such as illustrations or photographs, assert copyrights over these portions. Depending on the nature of subsequent use that is made, additional rights may need to be obtained independently of anything we can address.

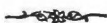
3982
089

DE OTTER EN DE KRAB.

(Eene Soendaneesche dongeng.)

DOOR

DR. W. H. ENGELMANN.

Dongeng is bij de Soendanezen de algemeene naam voor alle mogelijke verhalen, vertelsels, dierfabelen enz. Onder 't volk zijn eene menigte zulke *dongeng's* in omloop, doch alleen bij mondelinge overlevering, terwijl slechts zeer weinige opgeschreven zijn. Enkele zijn berijmd in tēmbang. Daar 't echter voor beoefenaren der taal van belang is *proza*-stukken te hebben, die zooveel mogelijk de volkstaal teruggeven, heb ik allengs verscheidene *dongeng's* laten opschrijven. In meer dan één opzicht zijn dergelijke stukken zeer gebrekkig. Vooreerst doet de inlander bij 't schrijven van *proza* volstrekt geen moeite voor een goeden stijl, en ten tweede sluipen er deels uit zorgeloosheid, deels uit pedanterie, al licht eenige onnoodige vreemde (Jav. Maleische en zelfs Hollandsche) woorden in. Van een en ander zal men ook in de hier uitgegeven *dongeng* blijken vinden. 't Was echter mijn plan eene proeve te geven, hoe de inlander *schrijft* en niet hoe hij wel zou *kunnen* of *moeten* schrijven: daarom heb ik mij, behalve blijkbare schrijffouten, geen veranderingen of verbeteringen veroorloofd. Zoo heb ik ook de spelling onveranderd gelaten met al hare onregelmatigheden (b. v. in 't al of niet verdubbelen van medeklinkers, 't al of niet inschuiven van *w* en *j* tusschen sommige klinkers enz.) ik heb 't met opzet gedaan, ten einde anderen in de gelegenheid te stellen later mijn systeem van spelling en transcriptie te controleren

A A N T E E K E N I N G E N.

Kadoeng sangsang. Oorsprong en beteekenis van dezen bijnaam van de otter zijn mij geheel en al onbekend. De meeste bijnamen van andere dieren b. v. de aap *Mandah* zijn mij eveneens tot noch toe onverklaarbaar. *Boedoeg*, dat ik als naam van de pad door *Dikbuik* vertaald heb, is eigenlijk de naam eener huidziekte en doelt dus op de gezwollene, oneffene, puistige huid van dit dier. De moderne naam van de otter *sero* is etymologisch verwant met 't Bataksche *silo silo* (cf. Soend. *era*, Bat. *ila*). In 't Jav. heet hij *lingsang*.

Alam. Hoogst moeilijk is 't ons woord *tijd* in zijne verschillende beteekenissen in 't Soend. uit te drukken. Op raad van den panghoeloe van Garoet heb ik op deze plaats het Europeesche *tempo* vervangen door 't Arabische *alam*, dat ook in 't Jav. naast *djaman* gebruikt wordt om een lang tijdperk aan te duiden. *Tempo* is evenwel niet meer geheel te verdringen, daar men er reeds een werkwoord van gemaakt heeft *nempo(w)an* in den zin van "iemand tijd d. i. uitstel geven." — *Tijd* in den zin van "geschiedt tijdstip" kan men door *meudjeuhna* vertalen b. v. *meudjeuhna toewang* " 't is tijd om te eten." *Tijdens* heet *basa'*, dat etymologisch verwant is met 't Jav. *masa* (*mangsa*). — *Tijd* in *time is money* is in 't Soend. te eenenmale onvertaalbaar, daar de inlander van de waarde des tijds geen begrip heeft en 't ook vooreerst niet krijgen zal, zoolang er nog dagelijks met de grootste willekeur over zijn tijd beschikt wordt. In een zijner boekjes heeft de panghoeloe van Garoet getracht 't idee van "tijd verknoeien" te vertolken door *mitjeun waktoe*, doch dit wordt niet algemeen verstaan; en een inlander, wien ik vroeg wat 't beteekende ten einde hem op de proef te stellen, antwoordde mij: " 't uur om te bidden laten voorbijgaan", want in dezen bepaalden zin hebben de Soendanezen 't Arabische *waktoe* (uur) overgenomen.

Baranghakan. 't praefix *barang* voor werkwoorden, die alsdan de neusletter verliezen, dient om de door 't werken uitgedrukte handeling geheel algemeen voor te stellen b. v. *geus tiloe takoen lamina henteu pisan barangbere ka kaoela* "drie jaren lang hebben zij mij volstrekt niets gegeven"; *geus meunang tiloe pöe* (လၢၣ်ၣ်) *tiloe peuting henteu barangdahar* "hij had in drie dagen en drie nachten volstrekt niets gegeten;" *tamba teu*

barangtjandak "als middel tegen 't in 't geheel niets meê-nemen" d. i. "om u toch iets meê te geven, om u niet met ledige handen te laten heengaan:" *Baranghakan* kan ook be-teekenen "zich bezighouden met 't eten, 't zij om 't klaar te maken, 't zij, zoo als hier op deze plaats, om 't te zoeken." Zoo zegt men van *sijar* (zoeken) *balang sijar* "zich bezig houden met den kost te zoeken."

Sakadang, dat men volgens 't Jav. met *broeder* zou kunnen vertalen, komt in 't Soend. alleen voor bij de namen van dieren, die in de *dongeng* optreden.

Hos bae paek. *Hos* behoort tot eene klasse van woorden, waardoor zich 't Soend. bijzonder van de verwante talen onderscheidt, en die ik, bij gebrek aan beter naam, in navolging van sommige inlanders, voorloopig maar *oempak basa* zal noemen. Men kan ze eenigzins vergelijken met onze klanknabootsende interjecties in zinnen als: "plof viel hij op den grond," in zooverre zij even als deze dienen om de handeling sterker te kleuren en daardoor levendiger voor te stellen, met dit onderscheid echter dat zij in 't Soend. gebruikt worden van allerlei handelingen, waarbij van klanknabootsing geen spraak kan zijn: b. v. *gek dijoek* "hij ging zitten;" *kop njatoe* "hij at" *bral angkat* "hij vertrok;" *tret* (ook *kotret*) *noeliskeun* "hij schreef 't op" enz. Zoo vindt men in 't vervolg dezer vertelling vijf werkwoorden achter elkander elk met eene *oempak basa* (p.....) *djol dongko*, *gek sila*, *tjedok njëmbah*, *roj mando bëloek toengkoel*. — In 't dagelijksch leven worden ze ook wel allen op zich zelf als werkwoorden gebruikt b. v. *geus bral* "hij is vertrokken"; *teu dek rëp* "ik kan niet in slaap komen," vooral ook als Imperativen, b. v. *kop* "eet," *doeg* "ga liggen" enz. — Sommige werkwoorden schijnen van zulke woordjes gevormd te zijn b. v. *ngareret* "naar iemand zien" en *roeroetreret* van *ret*, dat gebruikt wordt als *oempak basa* bij de verba, die *zien* be-teekenen.

Kidang is Javaansch en brabbelmaleisch. De Soend. naam is *mëntjèk*. Zoo komt later *uagara* voor in plaats van 't Soend. *dajeuh*. Van Maleische woorden gebruikt de schrijver o. a. herhaalde malen *tatkala*, *mänjaoet* enz.

Birigilig of *ngabirigidig* beteekent *beven*, niet alleen van angst, maar ook van kwaadheid of verontwaardiging.

Tampa rarapan "onaangediend" is geheel uit 't Jav. overgenomen (*tanpa larapan*).

Kasima „van schrik bevangen” stamt af van 't Jav. *sima* „tijger” en beteekent dus eigenlijk de schrik, die men gevoelt als men besprongen wordt door een tijger.

Dija als voornaamwoord van den tweeden persoon heb ik hier voor 't eerst aangetroffen; Rigg geeft 't echter ook op en daarom vond ik geen vrijheid 't in 't meer gewone *sija* te veranderen.

Da is de echt Soendaneesche redegevende partikel, die in geschriften meer en meer verdrongen wordt door 't Arab. Jav. *sabab* of *sawab*.

Oerang lawoengkeun landrat. De zoogenaamde propositief van Roorda, en wel in 't meervoud, is 't eenige geval waarin in 't Soend. 't zoogenaamde subjectieve passief voorkomt, b. v. *oerang paehan* „laten wij hem dooden;” *oerang podaran* „laten wij hem kapot (*modar*) maken. 't Schijnt evenwel niet noodig te zijn dezen vorm te gebruiken, daar men ook *oerang maehan* vindt.

Dina powejan landrat, 't aanhechtsel *an* achter *powe* is mij hier onverklaarbaar. Van *powe*, dikwijls plat uitgesproken *poj*, krijgt men *pojan* „zonneshijn hebbende” en van daar *mojan* „zich in den zonneshijn koesteren.” — Misschien schuilt hier een schrijffout.

Tadjir ganti koe oewang kisas. De assessor, die dit advies uitbrengt, is blijkbaar de *panghoeloe*, die als representant van 't Mohammedaansch recht in den landraad zitting heeft, en wiens advies geregeld gevraagd en, altans in strafzaken, nooit opgevolgd wordt.

ယောကျ်ားကလေးငယ်များသည် မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် နားထောင်နိုင်စွမ်းကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။

အထူးသဖြင့် မိဘများ၏ အကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။

မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။ မိဘများ၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ရန် အလေးစားထားကြသည်။

Generated on 2023-11-20 01:36 GMT / https://hdl.handle.net/2027/ien.35556004701074
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

မိမိသံလျှာအလှူအိကျ၊ ငါ့ဘိသကသံမိသံသံလျှာအလှူအ
 ဘိကျသောကျသရသံရသကသံမိဘကအလှူအကျ
 ရသကအသကသံမိဘကျ သောငါ့ကျကျမာပိကျကျမာ
 သလံပိသံလျှာကျကျသံဘကျ

ရင်ကျကျသံမိသံလျှာကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျ
 ကအကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ
 ကကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

ကျ
 ကကျ

Generated on 2023-11-20 01:36 GMT / https://hdl.handle.net/2027/ien.35556004701074
 Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

- 1. ဟူ၍ အတ္တု သကထံ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဟူ၍ ဝိ ဝိ ဝိ ဝိ
- က ၂ ဝိ 2. ဟူ၍ အတ္တု သကထံ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဟူ၍ ဝိ ဝိ ဝိ ဝိ
- က ၂ ဝိ 3. ဟူ၍ အတ္တု သကထံ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိ ဝိ ဝိ ဝိ
- က ၂ ဝိ 4—10. ဟူ၍ အတ္တု သကထံ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိ ဝိ ဝိ ဝိ
- ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ
- ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ
- ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ
- ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ
- ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ ဝိပိဗျ

Generated on 2023-11-20 01:36 GMT / https://hdl.handle.net/2027/ien.35556004701074
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

TRANSSCRIPTIE.

Ijeu tjarita kadoeng sangsang baheula alam sagala sato hewan bisa keneh ngoetjap: ari kadoeng sangsang teja ajeuna ngaranna sero.

Katjarita eta sero teh boga anak hidji kakara oemoer tiloe peuting, ari koe indoengna di toenda di sisi tjai. Ari indoengna njaba baranghakan. Sabot euweuh indoengna eta anakna kapanggih koe sakadang keujeup: di tjapit beuteungna datang ka raheut, sarta di seuseup gětihna hos bae paeh eta anak sero teh, poen keujeup teh njoempoet kana lijang. Hěnteu lila datang indoengna, ari di tendjo anakna geus paeh; ari di ilikan beuteungna raheut. Hoelěng indoengna mikiran, ten kaharti noe matak raheut. Geus kitoe loewak kijeuk ngaděpong kana lijang — beh sakadang keujeup dina lijang: „Eh! bět aja sakadang keujeup eta dina lijang! Tjing kadijeu, sakadang keujeup! kaola arek nanja ka sampejan.” Geus kitoe njampeurkeun sakadang keujeup kasa-kadang sero. Tjarek sakadang keujeup: „Eh bět sakadang sero, tjalik kadijeu mas! Keur naon tjalik di dinja?” Ari tjek poen sero: „Bo Mas! koela teh katitiwasan; kaola noen, da anak ijeu di deukeut boemi sampejan, kaola njaba balangsijar; ari datang, anak kaola bět paeh, „sarta ra-
 „heut beuteungna, soegan koe sampejan katingali noe nganiaja
 „ka anak kaola, poma oelah dipindingan, kaola hajang njaho.
 „Tjarek sakadang keujeup: adeuh! bět sampoera! kaola
 „hěnteu njaho jen aja anak sampejan di dinja, ngan aja noe
 „ngaliwat mah, tadi koe kaola katendjo sakadang kidang sarta
 „loempat tarik atjir-atjiran, tatapi ari maehan atawa kitoe kijeu
 „mah hěnteu kadeuleu, ngan eta bae tadi” sakadang kidang
 „ngaliwat sarta loempat atjir-atjiran. Ari anak sakadang sero
 „paeh sarta raheut beuteungna, sěmoena mah katintjak koe sa-
 „kadang kidang da eta tapak tjeker raheut teh dina beuteungna.”

Tjek sero: „Eh sakadang keujeup, ajeuna kaola hajang
 „němpohkeun kasakadang kidang, koemaha pětana? Kaola
 hajang meunang ganti. „ Atoeh, tjarek sakadang keujeup, „gam-
 „pang katjida eta mah: dawa bae ka nagara, oendjoekan ka
 „sang ratoe boehaja di Moehara; kaola saksina, soepaja meu-

„nang boeroehan bae kaoela tangtoe daek : naon nja sanggoep? —
 „Kaoela sanggoep mere saboek tjinde woeloeng: hajoe oerang
 „leumpang ka nagara.” Geus kitoe toeloelj pada indit leumpang
 ka nagara. Hěnteu katjarita di djalanna, katjarita geus dong-
 kap ka paseban bae ngadeuheus ka sang ratoe, doewaän sarila
 barina toengkoel. Dipariksa koe sakadang koeja, djaksa nagara:
 eta ngomongna sěntor sěrtasila toempang bari noelak tjang-
 keng — birigidig ah eta noe doewaän — „Maneh teh oerang
 „mana? Kitoe deui saha nja ngaran? ” Toro djog tanpa rarapan
 datang ka kami, dek naräon nja pikarěpeun maneh? — Ah
 ah eta noe doewa ngadegdeg, hěnteu bisa ngawangsoel kasima
 di pariksa koe raden djaksa; ĩggeus lila kakara bisa ngawang-
 soel. Ari pokna: „Noen soemoehoen pariksa goesti, ari ngaran
 „djisim koering sakadang sero, ari ijeu noe hidji sakadang keu-
 jeup, ari nja lěmboer ti paroeng halang — kaoela noen. Ari sa-
 poerwa ngadeuheus ka pajoeneun goesti noen djisim koering
 soemědja pioendjoek: awitna 'djisim koering gadoeh anak sahidji
 kakara oemoer tiloe peuting, ari koe djisim koering di toenda
 di sisi tjai, ari koering leumpang nejang hakanen. Hěnteu
 lila koering balik nejang anak noe ditoenda teja. Ari datang,
 bět ĩggeus paeh anak koering teh: diilikan aja tjatjadna raheut
 dina beuteungna. Geus kitoe djisim koering bingoeng teu kaharti,
 tadi ” hěnteu raheut taja kitoe kijeu-ajeuna tjatjad sarta paeh.
 Koering teh loewak lijeuk soegan aja tanja-tanja-eun; ari nga-
 dėpong kana lijang, beh sakadang keujeup dina djěro lijang;
 di tjěloekan koe koering bidjil sakadang keujeup tina lijang, pek
 koering nanja ka sakadang keujeup soegan manggihan atawa
 nendjo anoe nganiaja ka anak koering rehing deukeut ka boe-
 mina. Sakadang keujeup ngawangsoel: Adeuh sampoera, kaoela
 mah hěnteu ujaho jen aja anak sampejan dinja, soemawona noe
 nganiaja kaoela hěnteu manggihan, tatapi kaoela manggih noe
 ngaliwat mah tadi — sakadang kidang sarta loempat tarik ngaliwat
 ka lěbah dinja: ari anak sakadang sero paeh sarta raheut beu-
 teungna, sěmoe ” na pangpaehna teh, tjek sakadang keujeup, di
 tintjak koe sakadang kidang sakadang keujeup saksina. Tah sa-
 kitoe noe matak djisim koering ngadeuheus ka Goesti soemědja
 njoehoenkeun hoekoeman, rehing kitoe pětana kaoela noen.

Geus kitoe tret di toeliskěun tjaritaänana sakadang sero koe
 sakadang koeja djaksa. Toeloelj di oendjoekkeun ka sang ratoe
 boehaja: di aos koe sang ratoe, geus kahartos. Iadjěng nim-
 balan ka djaksa, jen koedoe ngahatoeranan tjalik sang ratoe

maoeng. Pek raden djaksa ka paseban miwarang sahidji mantri noe bisa leumpang kadarat, djënëngan sakadang bangkong boedoeg, mawa soerat ngatoeranan tjalik sang ratoe. Bangkong boedoeg geus toeloelj. Teu katjarita di djalanna, katjarita geus tēpi ka sang ratoe. Toeloelj soerat disanggakeun, ditampi koe sang ratoe sarta toeloelj di aos, geus kahartos jen di hatoeranan tjalik koe sang ratoe boehaja.

Geus kitoe sang ratoe maoeng njaoer djaksa monjet mandah, pandakawannana sakadang peutjang patjalang; njaoer deui toemënggoeng loetoeng, rangga owa, mantri soerili, dëmang heulang: di tjandak nēpoengan sang ratoe boehaja ka Moehara. Teu katjarita di djalanna, katjarita geus tēpi bae ka Moehara. Ladjëng koempoelan di pantjaniti batoe datar tjadas ngampar, mihatoer prëkawis pangdawana sakadang sero; soerat diwatja koe sakadang koeja djaksa Moehara di pajoenën djaksa monjet mandah ti darat. Koe sang monjet mandah geus kaharti "Ijeu prëkara bangët katjida, sakadang kidang kadawa maehan anak sakadang sero." Geus kitoe raden monjet mandah reret kapandakawan sakadang peutjang: "Eh peutjang! denge koe tjeuli dija " masing kadenge, ajeuna maneh koedoe leumpang njaoer sakadang " kidang sarta koedoe kairingkeun, lamoen baha talijan; iring- " keun masing këntjëng, oelah lila, beurang peuting oelah " kandëg, karana sakadang kidang kasangkoet prakara — koe sa- " kadang sero kadawa maehan anakna sakadang sero. Tah! kitoe " noe matak koedoe ka-iringkeun koe maneh sakadang kidang." Sakadang peutjang kautjad kintjid tjoelang tjileung sësëgor bari molotot. Teu katjarita di djalanna, katjarita geus tēpi bae ka sakadang kidang. Sa djongdjongan teu bisa ngomong olohok bari molotot. Geus lila sakadang kidang ho-okeun: "Aja djalma " datang molotot taja omongna." Geus kitoe sakadang peutjang ngomong bari sëntor: "Eh sakadang kidang silaing teh di " saor koe djoeragan djaksa monjet mandah srawoeh koe sang " ratoe tapi lain ka nagara oerang, ka nagara Moehara — di sang- " koet prakara koe ratoe boehaja. Ari noe djadi prakara uja " silaing pisan didawa koe sakadang sero — saksina sakadang " keujeup, jen sakadang kidang teh maehan anak sakadang sero: " pangpaehna ditintjak koe sakadang kidang. Sakitoe silaing noe " matak disaoer këntjëng kabinabina, lamoen baha silaing bakal " ditalijan, sabab tangtoe silaing digantoeng di Moehara." Geus kitoe sakadang kidang rëg ngahoelëng krana teu pisan roemasa boga dosa, tatapi sëmoeana hese nampikna, eta prakara make

aksi kitoe. Geus kitoe sang kidang nanja ka patjalang sang peutjang koemaha pētana soepaja salanēt sarereja: tjing, mas! koemaha rasijahna? Tjarek poen patjalang. „Ih! eta mah gampang katjida: bab maehan hēnteu pisan“, ari loempat mah „tarina, sārta djalan kadinja; ari noe matak loempat tarik „sabab aja kasijeun ngadenge sakadang mērak soesoerakan — kitoe „bae, hajoe geura indit.“ Geus kaharti koe sakadang kidang, toeloej indit di-iringkeun koe mas patjalang. Teu katjarita di djalanna, katjarita geus datang bae ka Moehara. Toeloej bae ngadeuheus ka pantjaniti batoe datar djol dongko, gek sila, tjedok njēmbah, roj mando, hēloek toengkoel sēmoe noe adjrih katjida. Geus kitoe reret Raden Djaksa monjet mandah ka sang kidang. Eh sang kidang! di priksa koe sang ratoe koedoe oendjoekan noe troes trang, oelah moengkir oelah linjok oelah bohong, masing trang sa ēnjana pisan, jen ajeuna maneh di dawa koe sakadang sero, sakadang keujeup saksina — sakadang sero anakna di paehan koe maneh ditintjak beuteungna datang ka paeh, tatkala maneh loempat tarik atjir-atjiran. Tjik, koemaha eta maneh trima — mangke maneh tangtoe ditēpoengkeun. Noen, soemoehoen: ari maehan koering teu trima, ari loempat tarik mah trima; ari noe matak loempat tarik sabab aja kasijeun ngadenge sakadang mērak soesoerakan. Geus kitoe raden djaksa nimbalan deui njaoer sakadang mērak: „Ajeuna patjalang maneh indit deui, sakadang mērak disaoer kasangkoet prakara maehan anak sakadang sero geuwat masing kēntjēng beurang peuting oelah kandēg; baha talijan.“ Geus kitoe patjalang toeloej njaoer sakadang mērak. „Eh! sakadang mērak! Silaing disaoer koe djoeragan djaksa monjet mandah timbalan ratoe koedoe kairingkeun bae, aja prakara bangēt katjida, kasangkoet prakara maehan anakna sakadang sero — saksina sakadang keujeup — pangpaehna katintjak koe sakadang kidang tāt kala loempat tarik, ari sakadang kidang pangloempatna tarik koe sawab ngadenge sakadang mērak soesoerakan.“ Tjek sakadang mērak: „Bo atoe koemaha pētana, mas patjalang! piwangsoelēn ka ratoe?“ „Eh! gampang katjida: soemoehoen, kitoe noe matak soesoerakan sabab ngadenge sakadang doedoet titir. Geus kaharti, sakadang mērak toeloej indit di-iringkeun koe patjalang. Teu lila djol datang ka paseban ngadeuheus ka pantjaniti batoe datar. Reret raden djaksa monjet mandah: „Eh sakadang mērak! ajeuna maneh di dawa maehan anakna sakadang sero — sakadang keujeup saksina — pangpaehna tel katintjak koe sang kidang tāt kala loempat tarik,

ari sang kidang pangloempatna tarik ngadenge sora sakadang mërak soesoerakan." Ngawangsoel sang mërak: soemoehoen koering soesoerakan sabab ngadenge sang doedoet titir. Ngawangsoel sang doedoet soemoehoen koering titir, sabab koering nendjo sang koenang^r mawa.^r obor noe matak titir." Geus kitoe djaksa reret deui ka patjalang: "Ajeuna maneh koedoe leum-
" pang deui, saer sang koenang^r, sarta koedoe iringkeun koe
" maneh këntjeng teu meunang lat." Sang peutjang patjalang indit deui njaoer sang koenang.^r Teu katjarita di djalanna, katjarita geus tēpi bae ka sang koenang^r. Eh! sang koenang^r! silaing disaoer koe djoeragan djaksa monjet mandah timbalan ratoe: kaümbat prakara maehan anakua sang sero — sang keujeup saksina — ari pangpaehna teh katintjak koe sang kidang tatkala loempat tarik; sang kidang noe matak loempat ngadenge sang mërak soesoerakan: sang mërak soesoerakan ngadenge sang doedoet titir: sang doedoet titir sabab nendjo sang koenang^r mawa obor: "Bo tarina koela mawa obor koemaha nja piwangsoelën ka ratoe?"

Ih! gampang eta mah: soemoehoen mawa obor da nendjo sakadang papatong ngalajang bae di awang^r. Geus kaharti, sang koenang^r indit. Teu katjarita di djalanna, katjarita geus tēpi bae ka pantjaniti ngadeuheus ka raden djaksa monjet mandah. Reret — "Eh! sang koenang^r, maneh di dawa maehan anakna sakadang sero — sakadang keujeup saksina — ari pangpaehna katintjak koe sang kidang tatkala loempat tarik; ari sang kidang loempat tarik sabab ngadenge sakadang mërak soesoerakan; sang mërak ënja soesoerakan ngadenge sang doedoet titir; sang doedoet ënja titir sabab nendjo sang koenang^r mawa obor. "Soemoehoen koering mawa obor sawab nendjo sakadang papatong ngalajang bae di awang^r, noe matak mawa obor kaoela noen." Reret raden djaksa ka patjalang: "saer deui sakadang papatong, koedoe ka-iringkeun masing këntjeng oelah kandég: kasangkoet prakara " Indit patjalang kantjad kintjid. Teu katjarita di djalanna katjarita geus nēpi bae." Eh! sakadang papatong silaing ajeuna disaoer ka nagara Moehara koe djoeragan djaksa monjet mandah; silaing ka sangkoet prakara maehan anakna sakadang sero — sakadang keujeup saksina — pangpaehna teh katintjak koe sang kidang tatkala loempat tarik: sang kidang noe matak loempat sawab ngadenge sang mërak soesoerakan; sang mërak noe matak soesoerakan sawab ngadenge sang doedoet titir: sang

doedoet noe matak titir sabab nendjo sang koenang^r mawa obor ; sang koenang^r noe matak mawa obor sabab nendjo sakadang papatong ngalajang bae di awang^r. Bo ěnja kaoela ngalajang di awang^r, koemaha piwangsoeleun, mas patjalang? — „Gampang eta mah ; ěnja kaoela ngalajang di awang^r sabab nendjo sakadang keujeup kahilir kagirang mawa^r tjagak.“ Geus kaharti, „hajoe oerang indit.“ Toeloej kanagara. Katjarita geus něpi ka pantjaniti batoe datar tjadas ngampar. Toeloej ngadeuheus ka raden djaksa monjet mandah. Beret raden djaksa : „ Eh sakadang papatong maneh kasangkoet prakara maehan anakna sakadang sero — sakadang keujeup saksina — pangpaehna teh katintjak koe sang kidang tatkala loempat tarik ; sang kidang noe matak loempat tarik sawab ngadenge sang měrak soesoerakan, sang měrak noe matak soesoerakan sawab ngadenge sang doedoet titir : sang doedoet noe matak titir sabab nendjo sang koenang^r mawa obor, sang koenang^r noe matak mawa obor sabab nendjo sang papatong ngalajang bae di awang^r. Noen soemoehoen ngalajang di awang^r, sabab koering nendjo sakadang keujeup mawa^r tjagak kahilir kagirang bari njapitan beuteung boedak, gětihna di seuseupan.“ Geus beres noe lima ponggawa sarta geus kapriksa koe raden djaksa monjet mandah. Geus taja manah salěmpang dina salirana ; babari di papaj ka asalna deni. Geus kitoe raden djaksa monjet mandah oendjoekan ka sang praboe ratoe maoeng, jeu geus sadija baris saksi lima djělma. Isoekan mah soemangga oerang lawoengkeun landrat gěde di pajoeneun sang praboe, ratoe^r sami koempoel sarěng para ponggawa sadaja taja noe kaliwat sahidji atjan. Kotjap isoekna dina powejan landrat dinagara Moehara di pantjaniti. Noe tjalik dina těmpat landrat. 1. Sang ratoe boehaja, 2. toeměnggoeng tjoetjoet 3. rangga loebang, 4. děmang kantjra, 5. sakadang koeja hop-djaksa ; — sakitanana sakadang sero, saksina sakadang keujeup. Geus beres, priboemi pada geus tjaralik. Soemping semah ti darat 1. sang ratoe maoeng 2. toeměnggoeng loetoeng, 3. rangga owa 4. mantri soerili, 5. děmang heulang, 6. sakadang monjet mandah djaksa, 7. Sakadang peutjang patjalang ; — Lima sakitan 1. Sakadang kidang, 2. sakadang měrak, 3. sakadang doedoet, 4. sakadang koenang^r, 5. sakadang papatong. Sadaja geus beres tjaralik : ratoe tjalikna dina korsi majoenan medja : djaksa djeung para ponggawa tjaralik majak^r beres dina samak, sakitan di těpas pantjaniti. Kotjap noe mariksa sakitan raden djaksa sakadang koeja pa-pajoen^r djeung raden djaksa monjet mandah.

Njaer ka sakadang sero. "Eta sakadang sero maneh oenggah kaloehoer" Tjat sakadang sero oenggah Raden djaksa mariksa: "eh sakadang sero! maneh tjing geura njarita koemaha asalna." Tjedok njembah ki sero: "Noen soemoehoen pariksa goesti awitna djsim abdi gadoeh anak sahidji kakara oemoer tiloe peuting, koe djsim koering di toenda dina gawir sisi tjai, ari djsim koering toeloj leumpang balang sjar. Henteu lila koering balik nejang anak, ari ditejang geus paeh sarta tja-tjad, raheut dina beuteungna. Geus kitoe koering bingoeng katjida dek nanja, taja tanja-eun. Geus kitoe koering loewak lijeuk ngadëpong kana lijang: beh sakadang keujeup dina lijang. Di tjeloekan koe koering, sëg bidjil njampeurkeun ka koering. Tjarek koering: Eh sakadang keujeup! Kaoela katiti-wasan tadi koela noenda anak di dijeu deukeut ka boemi sampejan; ari datang nejang anak geus paeh sarta raheut beuteungna, soegan koe sampejan kanjahowan noe nganiaja anak kaoela. Adeuh koela mah teu njaho aja boedak sampejan di dinja, soemawona noe nganiaja teu kapanggih; tatapi koela nendjo noe djalan kadinja sarta loempat tarik atjiratjiran sakadang kidang, sëmoer na nja eta noe nintjak kana eta beuteung boedak, mowal sahada ngan eta noe ngaliwat. Kitoe awitna kaoela noen." — Djaksa mariksa deui ka sakadang keujeup: "Koemaha kanjaho maneh?" "Soemoehoen nja kitoe pisan raos djsim koering nja eta pisan noe nganiaja teh." Timbalan moendoer. "Tjing madjoe sakadang kidang." Sor sang kidang kaloehoer madjoe. Djaksa mariksa: "Eh sakadang kidang, koemaha kadenge eta tjaritaännana sakadang keujeup? — "Noen soemoehoen kakoeping, tatapi ari maehan mah teu pisan, ngan loempat tarik soemoehoen: noe matak koering loempat tarik sawab ngadenge sakadang mërak sosowak." Sor deui sakadang mërak madjoe. Timbalan: "Koemaha sang mërak kadenge koe maneh tjarita sang kidang? — Ngawangsoel sang mërak: "noen soemoehoen kakoeping pisan koe djsim koering, sarëng trima soesoerakan sabab ngadenge sakadang doedoet titir". Sor deui sakadang doedoet. Timbalan; "Tjing koemaha eta sang doedoet kadenge tjarita sang mërak? Wangsoel sang doedoet: "Soemoehoen koering titir sabab nendjo sakadang koenang" mawa obor". Sor sang koenang". Timbalan: "tjing sang koenang" kadenge koe maneh tjaritana sang doedoet? "Noen soemoehoen kakoeping pisan sarëng trima koering mawa obor sabab nendjo sakadang papatong ngalajang di awang". Sor papatong timbalan:

„Tjing papatong eta kadenge koe maneh tjaritana sang koenang? Ngawangsoel sang papatong: „Noen soemoehoen kakoe ping pisan, sarëng trima ngalajang diawang? sabab nendjo sakadang keujeup kahilir kagiring mawa? tjakak sarta bari njapitan beuteung boedak gëtihna diseuseupan koe sakadang keujeup noe matak ngëdjat loempat ka awang? djisim koering kaoela noen. Geus kitoe djaksa malik mariksa ka sakadang keujeup: Eh sang keujeup tjing maneh masing trang, oelah bohong linjok, ajeuna maneh geura manjaet. Sëg bae sakadang keujeup ngaboedah soengotna hënteu bisa ngawangsoel, paparoengkoetan hënteu poe joeh. Gër paraponggawa ti darat soerak para asesor ënggeus moepakat sadaja jen sakadang keujeup eleh adoena tëtëp salahna. Sang ratoe maoeng ngandika eh para asesor eta koemaha pihoe-koemaneunana noe kitoe pëtana moepakatna djeung sadaja. Oendjoekan asesor nomër

No. 1. hoekoemanana sakadang keujeup kisas moedoe di gantoeng.

No. 2. id. id. id. id. id.

No. 3. (tadjir ganti koe oewang kisas).

No. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 id. id.

Geus di poetoës koe sang ratoe boehaja sarëng sang ratoe maoeng: poetoësanana hoetang pati taoer pati. Ijeu sabab di hakan djadina sakadang keujeup sa-anakna poetoëna djadi parab sakadang sero palawasna.

Tamat tjarita.

VERTALING.

Dit is eene vertelling van de otter, uit den ouden tijd toen al de dieren nog spreken konden. (De otter, die vroeger *ka-doeng sangsang* heette, wordt tegenwoordig *sero* genoemd). Er wordt verhaald, dat die otter een jong had pas drie dagen oud. De moeder zette 't neer aan den kant van 't water en ging zelf uit om eten te zoeken. In hare afwezigheid werd dat jong daar gevonden door de krab; deze prikte 't in zijn buik, zoodat 't bloed er uit kwam, en zoog dit op, zoodat de jonge otter stierf. De krab verschool zich daarop in een kuil. 't Duurde niet lang of de moeder kwam terug; zij zag reeds van verre dat haar jong dood was: nader bezien bleek 't dat zijn buik opengereten was. Zij peinsde en begreep er niets van, hoe dat kwam. Rondkijkende viel haar blik op die kuil, en zie! daër zat de krab in. „He, daar zit de krab in die kuil: kom hier, krab! ik heb u iets te vragen.” Daarop kwam de krab, zeggende: „He, otter! kom hier zitten; waartoe daar gindsch?” De otter sprak: „Och vriend! ik heb daar een ongeluk gekregen: terwijl ik ging eten zoeken, heb ik mijn kind daar neêrgezet dicht bij uwe woning; terugkomende vond ik hem dood en zijn buik opengescheurd. Misschien hebt gij gezien wie mijn kind mishandeld heeft. Wind er geen doekjes om, want ik verlang 't te weten.” Daarop antwoordde de krab. „Pardon! ik wist niet eens, dat uw kind daar was; alleen weet ik, dat er zoo even iemand voorbijgegaan is namelijk 't reebokje, en ik zag, dat hij heel hard liep, maar van uw kind dooden of zoo iets heb ik niets gezien, alleen dit dat hij liep zoo hard als hij kon; zoo nu uw kind dood en zijn buik opengescheurd is, is hij mogelijk door 't reebokje getrapt, daar die wond in de buik de sporen draagt van zijne pooten.” „Dan wil ik 't op 't reebokje verhalen,” zeide de otter: „hoe moet ik dat aanleggen, want ik wil schadevergoeding hebben.” „Wel, dat is immers zeer gemakkelijk, zeide de krab; ga maar klagen naar de hoofdstad, geef 't aan bij den Koning Krokodil te Moehara, ik ben uw getuige; als ik er mijn loon voor krijg, wil ik bepaald; wat belooft gij?” „Ik belooft u een zwarten gebatikten gordel;

kom laat ons gaan naar de stad." Daarop vertrokken beide naar de hoofdplaats. Wat er onderweg gebeurde wordt niet verteld; alleen wordt er verhaald dat zij op de *paseban* aankwamen om te verschijnen voor den Koning. Beiden zaten ze met gekruiste beenen en neergebogen hoofd. De Schildpad, de djaksa ter hoofdplaats, ondervroeg hen op snaauwenden toon, terwijl hij gezeten was met een voet op zijn dij en de handen aan zijne heupen geslagen. Beiden beefden, toen hij hen vroeg: "Waar zijt gij van daan, hoe is uw naam? Wat wilt gij, dat gij zoo maar onaangediend bij mij komt?" Ze sidderden van vrees op deze vragen van den Raden Djaksa, en konden geen woord uitbrengen. Eindelijk na lang wachten antwoordde de Otter: "Wanneer ik op de vraag van mijnheer mag antwoorden, mijn naam is Otter, en deze ééne hier is de Krab, beide uit de kampoeng *paroeng halang*. Ik waag 't voor mijnheer te verschijnen, omdat ik eene aangifte te doen heb; ik had namelijk een jong, pas drie dagen oud. Ik zette het neêr aan den kant van 't water en ging uit om eten te zoeken. 't Duurde niet lang of ik kwam terug om naar mijn kind te kijken, en zie! 't was dood. Toen ik 't nader bekeek, was hij mishandeld en zijn buik opengescheurd. Ik was verbijsterd en begreep volstrekt niet, hoe hij zoo even nog gezond en wel was, en nu verminkt en dood. Daarop keek ik rond naar alle kanten, of er iemand was, dien ik er naar vragen kon. Zoo kijkende, viel mijn oog op een kuil, en zie! daar zat de Krab in. Op mijn geroep kwam hij uit zijn kuil te voorschijn. Ik vroeg hem of hij soms den moordenaar van mijn kind tegen gekomen was of gezien had, daar 't digt bij zijn huis was. De Krab antwoordde mij daarop: Pardon! ik wist niet eens dat uw kind daar was, en dengene die hem mishandeld heeft ben ik niet tegen gekomen; alleen is hier pas even iemand voorbijgegaan, 't reebokje, en hij liep heel hard gindschen weg op. Zoo nu de jonge otter gedood en zijn buik opengescheurd is, zeide de Krab, is zijn dood waarschijnlijk veroorzaakt door dat 't reebokje hem getrapt heeft, zooals de Krab getuigen kan. Dit is de reden dat ik mij tot mijnheer wend ten einde om recht te smeeken, daar dit de weg daar toe is."

Dit geheele verhaal van de Otter werd door den Djaksa Schildpad opgeschreven, en ter kennis gebracht van den Koning Krokodil. Toen deze 't gelezen en begrepen had, gaf hij ónmiddeljik bevel aan den Djaksa om den Koning Tijger uit te

noodigen tot een bezoek. De Raden Djaksa spoedde zich naar de paseban en gelastte een mantri, die over land kon gaan, met name de pad Dikbuik, om den uitnodigingsbrief naar den Koning te brengen. De pad Dikbuik ging dadelijk op marsch. Van zijn tocht wordt niets verhaald, alleen wordt verhaald dat hij bij den Koning kwam en den brief indiende, die door den Koning aangenomen werd. Hij las hem en begreep er uit, dat hij door Zijne Majesteit de Krokodil tot een bezoek werd uitgenoodigd.

Daarop riep Z. M. de Tijger zijn Djaksa, de Aap Mandah met diens *pandakawan*, 't Dwerghert, die als gerechtsdienaar fungeerde; verder riep hij nog de Toemënggoeng Loetoeng (zwarte aap), den Rangga Owa (slingeraap), den Mantri Soerili (grijze aap) en den Dë mang Valk: deze werden allen meëgenomen op zijn bezoek bij Z. M. den Krokodil te Moehara.

Daarop was er vergadering in de *pantjaniti* op eene vloer van rotsblokken, ten einde de aanklacht van de Otter mede te deelen. 't Stuk werd voorgelezen door de Schildpad, djaksa van Moehara, ten overstaan van den djaksa van 't vasteland, de Aap Mandah. Deze begreep 't: „dat is een zeer gewigtige zaak,“ zei hij; „'t Reebokje aangeklaagd van moord gepleegd op 't jong van de Otter.“ Daarop wendde hij zich tot zijn *pandakawan* het Dwerghert. „Gij Dwerghert! hoor met uwe ooren en luister „goed: gij moet 't Reebokje gaan roepen en hem hierheen begeleiden; als hij weërspannig is, bind hem dan maar: gij „moet hem heel spoedig brengen en niet lang uitblijven, en u „nergens ophouden, noch bij dag noch bij nacht, want 't Reebokje is in een regtszaak betrokken en door de Otter aangeklaagd wegens 't vermoorden van zijn kind. Dat is de reden „waarom gij 't Reebokje moet hierheen brengen.“ 't Dwerghert spoedde zich voort, met groote oogen overal rondkijkende en grommende. Wat er onderweg met hem gebeurde wordt niet verhaald: alleen wordt verteld dat hij bij 't Reebokje aankwam. In 't eerste oogenblik kon hij niet spreken: hij stond met zijn mond vol tanden en staarde hem aan. Dit duurde een heele poos, tot dat 't Reebokje zijne verbazing lucht gaf door te zeggen: „Kijk daar is me een vent, die met open oogen staat te kijken zonder een woord te spreken.“ Toeu sprak eindelijk 't Dwerghert op grommenden toon: „Hoor eens, Reebokje, gij wordt geroepen door den djaksa, de Aap Mandah en door den Koning, doch niet naar onze stad maar naar Moehara, daar gij door Z. M. den

„Krokodil betrokken zijt in eene rechtszaak. Die zaak is dat „gij zelf aangeklaagd zijt door de Otter, op getuigenis van de „Krab, dat gij 't jong van de Otter gedood hebt door hem te „trappen. Dit is de reden, dat gij heel haastig geroepen wordt: „als gij weerstand biedt, wordt gij geboeid, daar gij toch be- „paald te Moehara wordt opgehangen. „ 't Reebokje verschrikte en peinsde, daar hij zich volstrekt van geen schuld bewust was: doch, naar 't zich liet aanzien, was 't moeilijk te ontkennen, daar er zoo'n getuige in de zaak was. Hij vroeg den patjalang 't Dwerghert om raad: „Hoe moet ik 't toch aanleggen om vrij te komen? Is daar ook een middel op?“ „Wel, dat is heel gemakkelijk, antwoordde de patjalang: den moord moet gij bepaald ontkennen, doch dat gij hard geloopt hebt en gindschen kant zijt opgegaan moet gij bekennen, en als reden van uw harde loopen opgeven, dat gij bevreesd waart, omdat gij de Paauw hadt hooren schreeuwen: dit is voldoende, kom! laat ons vertrekken. „ 't Reebokje begreep 't en vertrok begeleid door den patjalang. Zonder verdere ontmoetingen kwamen zij te Moehara en begaven zich naar de pantjaniti op de vloer van rotsblokken. In neêrgebogen houding trad de beschuldigde op, ging met gekruiste beenen zitten, maakte een *sěmbah*, en bleef toen in deemoedige houding met neerhangend hoofd zitten, als iemand die zeer beangst was. De raden Djaksa ondervroeg hem: zeg eens, Reebokje, gij wordt in naam des konings in 't verhoor genomen, en moet nu ronduit spreken, zonder ontkennen en zonder leugens of uitvluchten, niets anders dan de waarheid: gij zijt namelijk door de Otter aangeklaagd — haar getuige is de Krab — dat gij haar kind gedood hebt, door 't op den buik te trappen toen gij zoo hard geloopt hebt. Hoe is 't daar mée? Bekent gij dat? want men zal u bepaald daarover ter verantwoording roepen. „ 't Antwoord was: „Dat ik dat jong gedood zou hebben erken ik volstrekt niet, maar wel beken ik hard geloopt te hebben: de reden van dat harde loopen was vrees, daar ik de paauw hoorde schreeuwen. „ De raden Djaksa beval daarop de paauw te roepen. „Patjalang, ga weêr op marsch en roep de paauw; hij is betrokken in de zaak van 't dooden van de jonge otter: haast u en houd u nergens op bij dag noch bij nacht; als hij weerbarstig is moet gij hem binden. „ De patjalang vertrok en riep de paauw: „Hoor eens paauw! gij wordt geroepen door den heer Djaksa, den Aap Mandah: op last des konings moet gij mée, want er is een gewigtige zaak aanhangig;

gij zijt betrokken in den moord van de jonge Otter; volgens getuigenis van de Krab, is die dood getrapt door 't Reebokje toen dit heel hard liep: 't Reebokje heeft zoo hard geloopt omdat hij u hoorde schreeuwen." De Paauw zeide: "Hoe moet ik dat toch aanleggen, vriend Patjalang, om een antwoord te geven aan den koning?" Wel dat is gemakkelijk, gij moet zeggen: "ja ik heb geschreeuwd omdat ik de *doedoet*-vogel alarm hoorde slaan." De paauw begreep 't, en vertrok begeleid door de Patjalang. 't Duurde niet lang of zij kwamen aan de paseban en kwamen op naar de pantjaniti.

De Raden Djaksa keek hem aan en vroeg: "Hoor eens Paauw! gij wordt beschuldigd van moord gepleegd op 't jong van de Otter — de Krab is zijn getuige — deze is dood getrapt door 't Reebokje terwijl hij heel hard liep; 't Reebokje heeft zoo hard geloopt omdat hij de Paauw hoorde schreeuwen."

De Paauw antwoordde: "Ja dat is zoo, ik heb geschreeuwd omdat ik de *doedoet* alarm hoorde slaan."

De *doedoet* antwoordde daarop: "Ik heb alarm geslagen, omdat ik de *koenang-koenang* met een fakkel zag loopen."

De Raden Djaksa keek weêr zijn Patjalang aan, zeggende: "Gij moet nog eens gaan om de *koenang-koenang* te roepen, en gij moet hem meebrengen en wel heel spoedig en niet lang uitblijven." 't Dwerghert vertrok weêr om de *koenang-koenang* te roepen. Van 't gebeurde onder weg wordt niets verteld, alleen dit dat hij er kwam. "Hoor eens *koenang-koenang*! gij wordt geroepen door den heer Djaksa, op last des konings, als zijnde betrokken in de zaak van 't dooden van de jonge Otter — met de Krab als getuige; de dood van die Otter is veroorzaakt door dat 't Reebokje hem getrapt heeft, terwijl hij heel hard liep; 't Reebokje heeft zoo hard geloopt omdat hij de Paauw hoorde schreeuwen. De Paauw heeft geschreeuwd omdat hij de *doedoet* alarm hoorde slaan; de *doedoet* heeft alarm geslagen omdat hij u met een fakkel heeft zien loopen." "Dat ik met een fakkel geloopt heb erken ik, wat moet ik dan antwoorden aan den koning?" — "Wel, dat is gemakkelijk, gij moet zeggen: ja ik heb met een fakkel geloopt, omdat ik den glazemaker door de lucht zag vliegen." De *koenang-koenang* begreep 't en vertrok. Er wordt verhaald, dat hij al op de pantjaniti aankwam en verscheen voor den Raden Djaksa. Deze ondervroeg hem: "*Koenang-koenang*, gij zijt aangeklaagd wegens moord gepleegd op 't jong van de Otter, op getuigenis van de Krab: die jonge

Otter is gedood, door dat 't Reebokje hem onder 't loopen vertrappt heeft, 't Reebokje heeft hard geloopt omdat hij de paauw hoorde schreeuwen. De Paauw heeft werkelijk geschreeuwd, omdat hij de *doedoet* alarm hoorde slaan: de *doedoet* heeft alarm geslagen, omdat hij de vuurvlieg (*koenang-koenang*) met een fakkel zag loopen. "

"Dat is zoo, ik heb met een fakkel geloopt, omdat ik den glazemaker door de lucht zag vliegen, dit is de reden, dat ik met een fakkel liep. Wederom sprak de Djaksa tot zijn Patjalang: "Roep den glazemaker, en breng hem hier heel spoedig zonder talmen." De Patjalang vertrok in aller ijl. Wat hem onderweg wedervoer wordt niet verhaald, alleen dat hij er kwam. "Hoor eens glazemaker, gij wordt opgeroepen naar Moehara door den Raden Djaksa: gij zijt betrokken in de zaak van 't dooden van 't jong van de Otter, met de Krab als getuige. Dit jong is doodgetrapt door 't Reebokje, terwijl deze heel hard liep. 't Reebokje heeft hard geloopt omdat hij de Paauw hoorde schreeuwen. De Paauw heeft geschreeuwd omdat hij de *doedoet* alarm hoorde slaan; de *doedoet* heeft alarm geslagen omdat hij de vuurvlieg met een fakkel zag loopen: de vuurvlieg heeft met een fakkel geloopt, omdat zij den glazemaker door de lucht zag vliegen." "Inderdaad, ik heb door de lucht gevlogen, sprak de glazemaker, wat moet ik antwoorden, patjalang? "Wel dat is gemakkelijk, zeg: ik heb door de lucht gevlogen omdat ik de krab met zijne scharen de rivier op en neer zag gaan." Hij begreep 't en verklaarde zich bereid te vertrekken. Daarop gingen ze naar de stad. Men verhaalt dat zij reeds aangekomen waren op de pantjaniti en verschenen voor den Raden Djaksa de Aap Mandah. De Djaksa sprak: "Glazemaker! gij zijt betrokken in de zaak van 't dooden van 't jong van de Otter, waarin de Krab getuige is; dat jong is gedood geworden, door dat 't reebokje hem getrapt heeft, terwijl hij heel hard liep: 't reebokje nu heeft zoo hard geloopt omdat hij de paauw hoorde schreeuwen: de paauw heeft geschreeuwd omdat hij de *doedoet* alarm hoorde slaan: de *doedoet* heeft alarm geslagen omdat hij de vuurvlieg een fakkel zag dragen: de vuurvlieg heeft een fakkel gedragen, omdat hij u, glazemaker! door de lucht zag vliegen. "

"Ja ik heb door de lucht gevlogen, omdat ik de krab met scharen gewapend op en neer zag gaan, en hij kneep een kind in zijn buik en zoog zijn bloed uit. "

De vijf Hoofden, die verzameld waren, werden toen door den Raden Djaksa naar hun gevoelen gevraagd: er bestond bij hen geen twijfel meer, daar 't gemakkelijk was de zaak tot aan haar' oorsprong op te sporen. Daarop gaf de Aap Mandah kennis aan Z. M. den Tijger, dat er vijf menschen waren, om als getuigen in de zaak te dienen; laat ons dus morgen groote landraad houden ten overstaan van Zijne Majesteit, en dat dus de Vorsten en al de Hoofden verzameld worden zonder er een over te slaan.

Nu is te vertellen van de landraadzitting op de Pantjaniti te Moehara. Daar namen zitting 1. Z. M. de Krokodil; 2. de toemëngoeng-Haai; 3. de rangga-Karper; 4. de dëmang-paling; 5. de Schildpad, als hoofd-djaksa, benevens de Otter als klager en de Krab als getuige. Alle deze, inwoners van 't land, waren reeds in orde gezeten. Daarop kwamen de gasten van den vasten wal: 1. Z. M. de Tijger; 2. de toemëngoeng *loeloeng* (zwarte aap); 3. de rangga *owa* (slingeraap); 4. de mantri *soerili* (grijze aap); 5. de dëmang Valk; 6. de Aap Mandah als djaksa; 7. 't Dwerghert als patjalang, benevens de vijf beschuldigten: 1. 't Reebokje; 2. de Paauw; 3. de *Doedoet*; 4. de Vuurvlieg; 5. de Glazemaker. ¹

Er wordt verhaald, dat de djaksa Schildpad de beschuldigten ondervroeg ten overstaan van den Raden Djaksa, de Aap Mandah. Hij sprak tot de Otter: „Otter kom voor.“ Toen deze voorgekomen was, sprak de Raden Djaksa: „Otter, vertel gij eens hoe de zaak zich van den beginne af heeft toegedragen.“ Onder 't maken van een *sëmbah* begon de Otter aldus te spreken: „Tot antwoord op de vraag van mijnheer moge dienen, dat 't begin van de zaak geweest is, dat ik een jong had pas drie dagen oud. Ik zette dat neêr aan den kant van 't water en ging zelf uit om eten te zoeken. Toen ik niet lang daarna naar mijn kind kwam kijken, was 't dood en verminkt, door dat zijn buik opengereten was. Ik was daar geheel verbijsterd van, en wilde navraag doen, doch vond niemand aan wien ik vragen kon. Daarop naar alle kantën rondkijkende, viel mijn

¹ Hier volgen een paar regelen, die de Heer E. niet vertaald heeft. Zij luiden: «Sadaja geus beres tjaralik, ratu tjalikna dina korsi majunan medja, djaksa djeung para ponggawn tjaralik majakr beres dina samak, sakitan di tēpas pantjaniti.» Er is daar voornamelijk spraak van de zitplaatsen van koning, djaksa, enz., doch wegens het woord *majak*, dat mij onbekend is, kan ik er geen vertaling van geven (Corrector.)

oog op een kuil en ziet daar zat de Krab in. Op mijn geroep kwam hij er uit en naar mij toe. Toen sprak ik tot hem: Hoor eens Krab, ik heb daar een ongeluk gehad, zoo even heb ik mijn kind hier neêrgezet dicht bij uw huis, en toen ik naar hem kwam kijken, was hij dood en zijn buik opengescheurd; misschien weet gij 't, wie hem zoo mishandeld heeft. Neem mij niet kwalijk, zeide de Krab, maar ik wist niet eens dat uw kind hier was, en ik heb niemand ontmoet, die hem kwaad gedaan heeft; maar ik heb iemand gindschen kant zien uitgaan en hij liep zoo hard als hij kon, namelijk 't Reebokje: waarschijnlijk is hij 't die uw kind op zijn buik getrapt heeft, 't kan onmogelijk iemand anders geweest zijn, daar niemand anders dan hij daar voorbij is gekomen. Aldus is 't begin van de zaak geweest, heer regter."

Daarop ondervroeg de djaksa de Krab: "Wat is u van de zaak bekend?"

"Wat mij betreft, 't is juist zoo als de Otter gezegd heeft; volgens mijn gevoelen is 't het Reebokje, dat de mishandeling gepleegd heeft." Daarop kreeg de Krab bevel om terug te treden en werd 't Reebokje opgeroepen. De djaksa ondervroeg hem: "Zeg eens Reebokje, hoe is 't, hebt gij dat verhaal van de Krab gehoord?" "Ja wel, sprak 't Reebokje, ik heb 't gehoord, doch ik beken volstrekt niet, dat ik aan den moord schuld heb, alleen is 't waar dat ik hard geloopt heb; de reden daarvan is, dat ik de Paauw hoorde schreeuwen." Daarop moest de Paauw voorkomen. "Hoe is 't, Paauw, hebt gij de woorden van 't Reebokje gehoord?" "Ja wel," antwoordde de Paauw, "ik heb ze gehoord en ik erken, dat ik geschreeuwd heb, omdat ik de *Doedoet*-vogel alarm hoorde slaan." Toen kwam de *Doedoet* voor, en werd ondervraagd: "Zeg, Doedoet, hebt gij dat gezegde van de Paauw gehoord?" "Ja wel, ik heb alarm geslagen omdat ik de Vuurvlieg met een fakkel zag loopen." Daarop trad de Vuurvlieg op. "Vuurvlieg! hebt gij dat verhaal van de *Doedoet* gehoord?" "Ja wel, mijnheer, ik heb 't gehoord, en ik erken met een fakkel geloopt te hebben, omdat ik den Glazenmaker door de lucht heb zien vliegen." Toen kwam de Glazenmaker voor. "Hebt gij gehoord, wat de Vuurvlieg daar vertelde?" "Ja wel, mijnheer, ik heb 't gehoord, en ik beken door de lucht gevlogen te hebben, omdat ik de Krab in 't water op en neêr zag gaan met scharen gewapend, en hij prikte een kind in den buik en zoog zijn bloed op: dat is de reden, waarom

ik plotseling wegvloog in de lucht." Daarop ondervroeg de Djaksa andermaal de Krab: "Krab, spreek nu eens de ronde waarheid zonder leugens of uitvluchten. Geef spoedig antwoord." De Krab schuimbekte en kon geen woord uitbrengen, doch kromp van vrees ineen. Al de Hoofden van 't vaste land juichten; al de assessoren waren 't eens, dat de Krab zijn proces verloren had en dat zijne schuld uitgemaakt was. Z. M. de Tijger sprak: "Assessoren, wat moet de straf zijn van hem, over wiens schuld allen 't zoo eens zijn?" De eerste Assessor adviseerde: "de Krab moet door ophanging ter dood gebragt worden." Zoo was ook 't advies van de overige negen assessoren. Alleen de derde voegde er bij, dat de straf kon vervangen worden door betaling van 't bloedgeld. Z. M. de Krokodil en Z. M. de Tijger sloegen daarop 't vonnis, dat de Krab schuldig was aan moord en met den dood moest gestraft worden. Tengevolge daarvan werd hij opgegeten, en dit is de reden waarom ten eeuwige dage de Krab met zijne kinderen en verdere nakomelingen tot voedsel dient voor de Otter. ¹

¹ In den Soendaneschen text heeft men overal de Jav. woeloe, taroeng, k pasangan en b moeten bezigen, omdat er geen typen waren voor de daarmede overeenkomende Soendanesche karakters. Om dezelfde reden staat ook de tjětjak in de pēpēt in plaats van daarnaast, zoo als in de copij van den heer Engelmann. Enkele onregelmatigheden in de transcriptie, zooals dat hij nu eens sarta en tatkala, dan weer sārta en tāt kala schrijft, heb ik gemeend niet te mogen veranderen. CORRECTOR.

398.2
089

Oak Grove Library Center

3 5556 004 701074